

greret krav til arkitekter og entreprenører på almen bolig-området.

Der skal ikke herske tvivl om, at vores bud på at få løst det her problem er, at vi får udviklet en ventetidsgaranti. Og så ved jeg godt, at socialministeren siger: Ja, men hvis man nu bor i en bolig og gerne vil flytte hen i en anden bolig, skal man så også have en ventetidsgaranti? Nej, nej, nej. Man kan altid komplicere sagerne så voldsomt, at ingen kan finde ud af det. Hvis man er blevet voksen og gerne vil flytte hjemmefra, skal der være en ventetidsgaranti. Hvis man skal flytte til den by, hvor man skal læse eller på anden måde studere, skal der være en ventetidsgaranti. Hvis man bliver udsat for et trafikuheld, skal være en ventetidsgaranti. Og så kan vi altid udvikle den ventetidsgaranti tidsmæssigt, således at det også svarer til virkeligheden. For det er jo naturligt, at vi ikke skal stille op med nogle garanti-forventninger over for mennesker, hvis vi ikke kan leve op til dem. Men det kan godt lade sig gøre. Hvor der er vilje, er der vej.

Nu har vi så den her diskussion om, hvor mange boliger der rent faktisk er bygget. Fru Tina Petersens tale viste jo, at de ikke er bygget. Kommunerne har bare lagt deres hånd på pengene, men vi mangler stadig væk at få bygget boligerne. Så er spørgsmålet så, hvor mange boliger vi mangler – om det er formanden for DH, der har ret i, at det er i størrelsesordenen 5.000 boliger, eller om det er færre. Det korte af det lange er, at vi bare ikke kan lade være med at agere i den her sag, nu hvor vi skal til at trykke på den grønne knap vedrørende handicapkonventionen.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, fru Vivi Kier.

Kl. 16:07

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Vores boligordfører har desværre ikke mulighed for at være til stede i dag, så jeg skal lige fremføre De Konservatives synspunkter.

Det beslutningsforslag, vi står med her, handler stort set om det samme som det samråd, ministeren var indkaldt til i sidste måned. Forslaget indeholder to formål: for det første at fremrykke investeringer i handicapboliger og for det andet at sikre flere arbejdspladser i bygge- og anlægssektoren.

Lad mig starte med det sidste. Regeringen er meget opmærksom på følgerne af den globale fi-

nanskrisen og har sat forskellige initiativer i gang for at forebygge massiv arbejdsløshed.

Når det så gælder handicapboliger, må vi sige, at det er et kommunalt ansvarsområde. Det er kommunen, der kender sine borgere. Det er kommunen, der kender til lokale forhold. Og det er kommunen, der er nødt til at planlægge efter de lokale forhold. Jeg finder det naturligvis vigtigt, at også handicappede borgere får en bolig, der modsvarer deres behov, ligesom jeg er enig i, at man helst ikke skal vente for længe, når der er behov for en særligt indrettet bolig.

Men Folketinget skal altså ikke diktere hvor og hvornår, der tages bestemte initiativer ude i kommunerne. Folketinget skal sikre, at rammerne er til stede, og det har det gjort ved adskillige tiltag. Der er satspuljemidlerne; der er den kommunale grundkapital til plejeboliger, der er nedsat; der er maksimumsbeløbet, der er hævet de steder i landet, hvor det er dyrest at bygge; og senest er der indgået en boligaftale om den almene boligsektor. Handicapboliger og andre former for plejeboliger er altid et vigtigt tema. Derfor ser vi også frem til fra konservativ side at læse udviklingsrådenes næste rapport, som skal redegøre for udviklingen på hele det sociale område. Rapporten lander om kort tid, og her i Folketinget vil vi få en redegørelse, inden Folketinget går på ferie.

Med disse ord kan De Konservative ikke støtte dette beslutningsforslag.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den radikale ordfører, fru Marianne Jelved.

Kl. 16:09

(Ordfører)

Marianne Jelved (RV):

Jeg synes på mange måder, at det er et glimrende beslutningsforslag, der her er fremsat, om investeringer i handicapboliger. Danmark er et af de rigeste lande i verden. Det er svært at være uenig i den påstand. Vi har haft en mægtig konjunkturfremgang de seneste år. Nu er der så en krise, men indtil da har vi i hvert fald haft muligheder for at prioritere anderledes, så vi kunne sikre ordentlige boligforhold for personer med handicap.

Jeg synes, det er meget utilfredsstillende, at der stadig væk er mange personer med handicap, som bor i meget små botilbud på under 20 m² uden eget bad, uden eget køkken eller køgeniche, og at der stadig væk bor unge med handicap på almindelige plejehjem. Jeg synes også,